

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

MARANATA

Organ för andlig väckelse

Nr. 3

1 februari 1966

Årg. 7

Var finns den — den äkta ungdomsglädjen?

Inte finns den i nöjesvärldens hektiska virvlar
— den glädjen är KORT.

Inte finns den i rusets oförnuftiga inbillningsvärld
— den glädjen är FALSK.

Inte finns den i lyxens blaserade överflödstillvaro
— den glädjen är TRÅKIG.

Den äkta glädjen flyter alltid
ur samma källa — i en gemen-
skap med

JESUS-KRISTUS

manifesterad med sinnesänd-
ring, dop i vatten, dop i helig
Ande och eld och ett helgat le-
verne.

Björne Erixon

FRÄMST GÄLLER DET LIVET

I min förra artikel tog jag upp några läro-punkter, som jag funnit vara skiljelinjer i för-hållande till andra samfund. Flera saker har jag ej berört, såsom frågorna om omvändelsen, dopet, helgelsen, andedopet etc.

Angående dopet vill jag bara i förbigående påpeka, att vi ej döper till Maranata, utan till Kristus. Det innebär naturligtvis, att den döpte införlivas i Kristi kropp, församlingen. Påpekan-det i förkunnelsen att Gud också handlar i dopet, är en *tendens* väl värd att lägga märke till.

Ytterst sett är frågan om väckelse en fråga om *liv*. Här försöker en del psykologisera bort alltsammans. Men då glömmar man bort en sak: det övernogsliv, den Andeuppfyllelse vi upplever och ger uttryck åt, spränger *trots allt* de psyko-logiska lagarna.

Avsaknaden av *liv* är tyvärr ett alltför mar-kant drag i kristenheten i dag. Det är därför många är så tafatta inför onskans och otrons uppmarsch. Vad vårt folk främst av allt behöver är ej hårdare lagstiftning, moraliska normer e. dyl. utan *liv*. Ett kristet alternativ i *liv*, kraft och segrande tro blir helt enkelt ett *tjusigt* och *stiligt* alternativ.

Att varje väckelse har sina tidstypiska drag är inget att varken förvånas eller bli generad över. Den får en tidsdräkt, som gör att den lät-tare kan bli förstådd. Här gäller det att skilja mellan det begränsade mänskliga och det obe-gränsade gudomliga.

En del människor förfasar sig över vissa yttre, synliga ting, såsom elgitarrer, handklappning och livlig sång och musik. Låt allt detta vara vad det är! Frågan är: Är detta ett naturligt, sunt och äkta uttryck för ett inneboende liv? Var och en kan själv besvara denna fråga.

Böneformen är märklig. Här är inte i första rummet denna många gånger ofruktbara läng-tan, kvidan och tiggande, utan här dominerar tacksägelsen. Jubel och lovsång i uppfyllsens rätta tid. Det beror på, att den som beder kom-mit in i rätt tidsform, dvs. in i *nuet*, det är i

Anden och hela församlingen, är ett heligt prä-s-ter-skap, som lovsjunger sin Herre och Frälsare.

Det är alltså inte fråga om, att söka skapa fram några speciella stämningar, för att tjäna den själiska människans estetiska sinne. Grund-frågan angående *alla* gudstjänster och samman-komster måste vara: Tjänar dessa Evangeliets syften? Är de käril för Guds kraft eller är de uttryck för den själviska njutningslystnaden i alla dess skiftande former? —

Det finns många fler argument, än vad jag har berört, mot dem som menar att Maranata-väckelsen inte har något existensberättigande. Förresten, den som tror sig ha fått ett uppdrag av Gud, frågar aldrig efter människors tycken och omdömen. Kanske är det istället så att denna väckelse *har* existensberättigande, för att spetsa till det, så länge vissa av dessa kritiker hävdar motsatsen!

Det finns något, som borde få varje kristen att verkligen på allvar söka det väsentliga, jag me-nar detta oerhörda, att *vårt land* måste evange-liseras. Nu måste all falsk romantik bort ur talet om att Sverige är ett kristet land. Realism be-hövs till alla delar. Här måste vi alla känna vårt ansvar. Med liten kyrklig eller frikyrklig from-het kan vi aldrig möta otrons alla fräcka an-grepp. I denna strid måste vi ha *andliga* strids-vapen. Män och kvinnor med stridsmoral och slagkraft. Hela situationen är en oerhörd upp-fordran till alla sovande och slumrande kristna. Men för att detta inte skall förfuskas, förvanskas och förgiftas, tarvas kraft och uppenbarelse från Gud själv. Evangeliets dynamiska, upprättande och suveräna kraft uppenbaras i visionära män-niskors frimodiga och helgjutna vittnesbörd i ord och handling. O, du Herrens tjänare, Gud kallar dig att bli en profet, som bär fram Hans Ord med ett brinnande och gripet hjärta!

O, du kristne vän! Gud vill göra dig till en funktionsduglig, livsförmedlande människa mitt inne i otrons fräcka tillhåll!

HAR DU GJORT VAD DU KAN FÖR MIDNATTSROPETS SPRIDNING?

Vi har ett angeläget budskap. ★ Alla svenska hem måste nås av Midnattsropet ★ Alla kan göra en verksam insats. — 10 ex. pr nummer kostar 5: — + porto. ★ Sprid — dela ut — sälj — sänd dina vänner!

Rekvirera redan detta nummer från Midnattsropet, Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA. tel. 32 80 02.

Jag är härligt löst och fri...

Detta är fjärde avsnittet av Gunnar Karlssons berättelse om Guds under i sitt liv — sin omvändelse.

"Vad är då en människa, att du tänker på henne?"

Nu skall jag berätta om, hur mörker och nöd förvandlades till ljus och glädje, när Jesus fick flytta in i mitt hjärta.

Strax efter det jag kommit ut från mitt sista fängelsestraff, kom jag in på ett Maranata-möte i Falköping. Där greps mitt hjärta genast av den ande och kärlek, som var rådande. Trots att jag ibland var

onykter och kanske inte så trevlig, kommer jag ihåg hur vaktmästaren kärleksfullt kramade om mig, och jag förstod att dessa människor även hade kärlek till den djupt sjunkne. —

Jag gick på möte efter möte och för varje gång kände jag hur syndabördan blev allt tyngre. Jag hade dock inte mod att bryta med synden och gå fram till korset. —

En kväll när jag varit på

möte och kommit hem, bad jag till Gud: "Nu får Du ta hand om mig och leda mig! Är det Din mening att jag skall bli frälst, så får Du leda mig fram."

En vecka senare åkte en kamrat och jag in till Falköping. Vi var på systembolaget och köpte några flaskor sprit för att ordna en fest. Det blev dock inte en sådan fest som jag hade räknat med. Gud hade en annan plan. När vi skulle gå förbi Sion-lokalen, där Maranata-vännerna har sina möten, var det som om någon tog i min hand och drog mig med. Rätt vad det var, stod jag inne i lokalen, där mötet strax skulle börja.

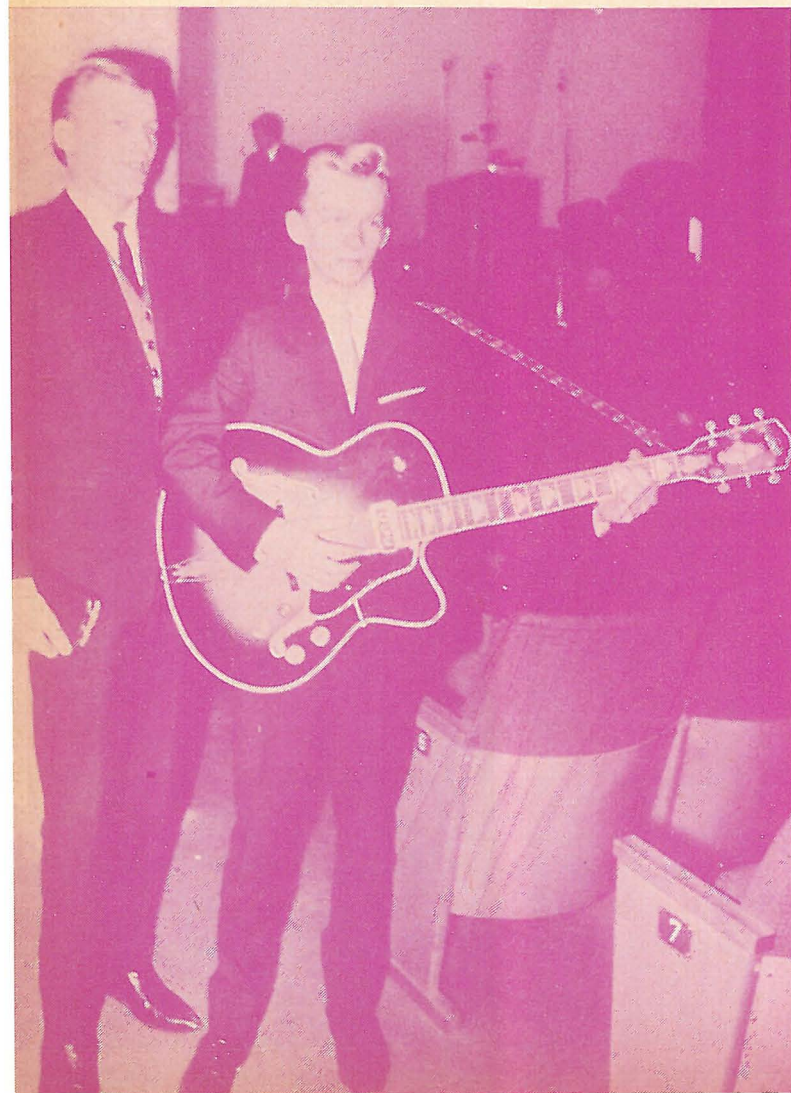
Jag var något spritpåverkad, men det hade jag varit många gånger förr på mötena. Denna gång var det dock, som om jag själv inte hade något att säga till om. Gud hade hört min bön och tagit mina ord på allvar. När jag böjde mig vid korset skedde ett under i mitt liv. Jesus flyttade in i mitt hjärta och i ett nu blev jag både nykter och löst från satans band och bojor.

Redan samma kväll stod jag och sjöng ibland den jublande sångarskaran. I samma möte fick jag också vittna för mina kamrater om en härlig frälsning.

Sedan dess har jag fått vara med och tjäna Gud och leva för Jesus. Min önskan är att i fortsättningen få vara till välsignelse för någon själ, den tid som är kvar.

Forts. på sid. 12.

Gunnar Karlsson tillsammans med en evangelistkamrat.

ISRAELS STAMFÄDER III

BIBELSTUDIUM

Vilho Soininen

Då gamle Jakob kommit till sin ålders höst, ville han ge alla sina söner en sista välsignelse.

Innan detta skedde hade Josef hämtat sina två söner, Manasse och Efraim till sin far för att han skulle välsigna också dem. Jakobs ögon voro så skumma av ålder, att han inte kunde se. Men då Josef ställde söner i den ordning de skulle stå, alltså den äldre vid hans högra sida och den yngre vid hans vänstra, lade Jakob sina händer korsvis. Då skyndade sig Josef att säga: "Icke så min fader, denne är den förstfödde, lägg din högra hand på Manasses huvud." Den gamle Jakob svarade: "Jag vet det, min son, jag vet det, också av honom skall ett folk komma, också han skall bliva stor, men hans yngre broder skall dock bliva större än han, och hans avkomma skall bliva ett talrikt folk."

Så välsignade han dem på den dagen och sade: "Med ditt namn skall Israel välsigna så att man skall säga: Gud göre dig lik Efraim och Manasse." Så satte han Efraim framför Manasse. 1 Mos. 48: 17—20.

Jakob var sannerligen en profet och han såg, huru dessa Josefs två söner representerade två folk. Nämligen Israel och församlingen. Manasse var den förstfödde och Paulus talar till oss om Israel såsom den förstfödde. (Rom. 11 kap.) Men på samma sätt som Jakob lade sina händer korsvis och lade sin högra hand på Efraims huvud, likaså gjorde Gud i Kristus. Genom korset välsignade Han sin församling mera än Israel.

Profetia över Ruben.

1 Mos. 49: 1—4

När Jakob hade välsignat Josefs söner, kallade han till sig sina egna tolv söner.

Om någon, så var Jakob en profet. Då han kallade till sig sina söner, sade han först: *"Församla eder så jag må förkunna för eder, vad som skall hända eder i kommande dagar."* Av detta framgår, att Jakob medan han välsignade söner, såg kommande ting i dem och i deras natur.

Först trädde den äldste sonen fram.

Hans namn var Ruben och profetian löd: "Ruben, min förstfödde är du, min krafts och min styrkas förstling, främst i myndighet och främst i makt. Du sjuder över såsom vatten, du skall icke bliva den främste, ty du besteg din faders läger, då gjorde du vad skändligt var. Ja, min bädd besteg han!"

Ruben var alltså den förstfödde och i många avseenden hade han den förstföddes rättigheter. Förstfödslovälsignelsen hörde honom till samt ledarplatsen bland sina bröder. Men trots att allt detta tillhörde honom av födseln, så förlorade han allt genom sin vacklande natur. Till sin natur var Ruben beroende av sina känslor. Han sjöd såsom vatten.

Dessa människonaturer möter vi ofta även i våra dagar. De blir fort tända. Deras känslor svallar ofta över, för att strax därefter vara djupt deprimerade och slagna till marken. De

är oftast alldeles obegripliga. Just som de begynner ivra för någonting och lägger fram sina nya åsikter, och dessa som inte så lätt blir uppvärmda, hunnit vakna upp över deras förslag, har Ruben-själarna själva försvunnit. De kan inte genomföra någonting på grund av sin vacklande natur. På grund av sitt känsloberoende är de även svaga i köttet. De falla lätt för många köttets begärelser. Oftast är alkoholmissbruk och ohejdat nöjesliv kännetecknet på deras natur. Även efter det de blivit frälsta — om de inte lever särskilt nära Herren — är de mer än vanligt frestade och har större fara till avfall.

Jesus talar i liknelsen om sättningsmannen om dessa människor och liknar dem vid säden som föll på bergsgrunden. Den började genast gro. Början ser särskilt bra ut hos dessa människor. De är brinnande och ivriga. Men just då man i församlingen börjat glädja sig över dem, har de försvunnit och ingen vet vart de tagit vägen. De hade inte så mycket jordmån att den goda säden hade kunnat börja växa i dem. Deras ställning blir inte bättre av att flytta från grupp till grupp, från församling till församling. Dessa människors känsloberoende och vacklande natur, är deras största svaghet. Det finns endast en väg, på vilken de kan bli bevarade och det är: *om de vandrar i Anden*. Det finns inga andra möjligheter för dem. Gud har givit oss sin Ande just därför, att vi med Anden skall kunna döda köttets gärningar. Det säger oss, att endast i en vandring i Anden finns kraft även till att hålla vår svaga natur i styr. Jakobs profetia om Ruben är sann även när det gäller dem: "Du sjuder över såsom vatten, du skall icke bliva den förste."

Forts. i nästa nr.

Församlingens UPPRÄTTELSE målet:

FÖR GUDS VILJA

TIDSLÄGET KRÄVER EN OMPRÖVNING AV METODERNA FÖR EVANGELISATIONS-ARBETET BÅDE HÄR HEMMA OCH I DE S. K. MISSIONSLÄNDERNA. VI SKALL DÄRFÖR INTE SÖKA VÅRT IDEAL I NÅGON TIDIGARE VÄCKELSERÖRELSES ARBETSFORM, OCH EJ HELLER I NUTIDA AMERIKANSKA EVANGELISTERS SÄTT ATT ARBETA.

FÖRSAMLINGENS UPPRÄTTELSE ÄR GUDS, OCH MÅSTE OCKSÅ BLI VÅRT STORA MÅL, URKRISTENDOMEN VÅR MÖNSTERBILD OCH NYA TESTAMENTET VÅR ENDA AUKTORITET, ÄVEN I EVANGELISATIONSFÖRFRÅGOR. —

FÖR VÅRT ARBETE

Detta är en sammanfattning av vad man kom fram till, under missionsdagarna den 7—8 jan. i Stockholm, då en skara vittnen: missionärer, predikanter, evangelister och äldstebröder, var samlade till bön, bibelstudium och samtal omkring evangelisationen.

Det var dagar som sent skall glömmas — dagar av andlig uppenbarelse, klarsyn och skärpa, en sällsam Andens smörjelse och ljuvlig brödragemenskap. Arne Imsen, Donald Bergagård, Erik G. Eriksson, Helge Erixon, Helge Berndtsson, Gunnar Eklund m. fl. bröder gav mycket värdefulla bidrag.

ETT ALLMÄNT PRÄSTADÖME.

I det nya förbundet är *alla* präster. Alla är vittnen. Alla är kallade att förkunna Guds härliga gärningar. — Evangelisation erbjuder till aktivitet också på många andra områden — inte minst på bönsens. —

Att beklädas med den Helige Andes kraft är den prästdräkt som ger myndighet och auktoritet för tjänsten. —

Vi är inte kallade till socialarbetare eller politiker, utan till att proklamera Jesu seger. Evangelisation kräver en vision. Vi skall först och främst taga ansvar för den plats där vi bor, enligt principen: Först i Jerusalem sedan... intill jordens ände. — Vi har också ansvar för andra kristna, som måste nås med det förlösande budskapet. —

FÖRSAMLINGENS UPPRÄTTELSE.

bör alltid vara vår målsättning, framhölls med stor skärpa. Församlingen skall dock inte göras

till ett missionssällskap, utan är en andlig organism där varje lem har sin särskilda funktion. —

Den lokala församlingens suveränitet måste hävdas och respekteras i alla sammanhang. Varken över eller vid sidan av församlingen får någon organisation eller verksamhet existera. Församlingen skall heller icke göras till en experimentplats för personliga impulser. —

Vi får inte skaffa oss falska frihetsideal.

Målle Lindberg, som var med i mötena, berättade om hur han själv hamnat i personliga svårigheter och hur hans, från början uppriktiga, evangelisationsnit spårade ur, på grund av att han gjorde sig oberoende av den lokala församlingen. —

VAD SÄGER GUDS ORD?

Nya Testamentet måste alltid vara vårt rättensnöre, ty annars skall "Ljusstaken flyttas från sin plats". — Väckelsen måste komma in i rätt bana — de nytestamentliga riktlinjerna. Här framhölls en mängd olika detaljer. Bland annat påvisades starkt faran av att konservera klass-tänkande och rasdiskriminering genom att tala om "mission genom infödda" till skillnad från den vite missionärens arbete. — Även påtalades vikten av att *vinnlägga* sig om att bevara Andens enhet, vilket innebär att man är försiktig med att säga eller göra saker, som kan bli orsak till split och tvedräkt. —

I några kommande nr av Midnattsropet skall vi återkomma med en serie artiklar där brödernas inlägg kommer att återgivas i sammandrag.

Anders B.

ARNE IMSEN:

ONDSKANS MAK —

Vi talade om Saulus.

Det kan finnas olika grader av ondska och den kan visa sig under olika former, men ett skall du veta: det onda tämjer man inte med kultur, bildning eller religion — långt därifrån. Då Paulus sedermera i livet inventerar hela sin tillvaro och försöker förklara vad som var orsaken till att han kunde göra sig skyldig till dessa handlingar av våld och ondska, framställer han sig själv som den störste av alla syndare, ty han hade förföljt Guds församling.

Ingenting är så simpelt som religionsförföljelser — det är det värsta som finns. Tänk på allt detta oskyldiga blod som har flutit! Tänk på alla dessa tårar som fallit och på alla oskyldiga människor som lidit! Du unge vän som tror på Jesus, tänk ett ögonblick på våra fäder, som gav sina liv och var redo att taga de yttersta konsekvenserna av sin tro. De mötte hån, bespottelse, ondska och elakhet och deras enda vapen var deras tro och gudsfruktan. Deras styrka var deras svaghet, och deras enda berömmelse var korset. De var icke av världen och ingenting lockade dem. De valde att stå kvar och kämpa vidare, fastän striden ofta var svår. De utgav sig i döden. De trodde med livet som insats. Det är denna pionjäranda vi behöver var och en. Utan den kommer vi att retirera för ondskan och bli offer för världsandan. —

Vad vi behöver är att böja oss djupare ner, böja oss ännu djupare. Då skall vi uppleva, att Han skall upphöja oss. Amen! Halleluja! Du kommer att få göra exakt samma upplevelse, som Jesus själv fick göra: Han blev upphöjd, men upphöjd på ett KORS. Genom denna upphöjelse gav Fadern honom det namn, som är över alla andra namn och Han fick därigenom den maktställning det stått sådan strid om och som satan tidigare gjort anspråk på. Ju djupare vi böjer oss, desto större skall vår seger bli.

Hemligheten till din olycka och ditt livs tragedi är inte den sociala miljö du lever i — evangelium är därför inte i första hand ett socialt reformprogram. Jesus var ingen politiker och inte heller någon religionsstiftare. Han kom inte med en ny livsåskådning eller ny levnadsfilosofi, Han kom med LIVET.

"Jag är vägen, sanningen och livet", säger Han. Utanför Honom finns intet liv, ingen san-

ning, intet ljus. Utan Honom går vår väg i mörker. Han fyller de elementära livsbehoven: Han är livets bröd, Han är livets vatten; ett Livets vatten som springer upp i vårt inre med evigt liv. Undra inte på att det blir liv i våra möten. Det springer upp — det både hörs och syns. Det springer upp med kraft. Halleluja!

V

Nej, hemligheten till din nöd är inte den sociala miljö du lever i. Många menar, att om man bara skulle kunna frigöra sig från sitt äktenskap, från sin hustru eller från sin man och kanske starta ett nytt äktenskap, då skulle allt bli lyckligt. Du bedrar dig! Det finns inte en människa, som är så svår, att inte Gud rör på henne. Det är förresten inte din fru, som är värst — det är du, som är värst, det är du som behöver bli annorlunda. Och när du blir annorlunda, då skall du få se, vilken fru du har. Hon behöver en ny man. Och hur får hon det? Ja, det hjälper inte med äktenskapsrådgivning och äktenskapsskola eller att söka renovera och bättra på med religiös fernissa. Du behöver ett nytt hjärta, ett nytt sinne. Och vem kan ge dig detta — det kan endast Jesus Kristus ge dig. När det gamla hjärtat är bortopererat och du fått ett nytt hjärta kommer i det hjärtat en helt ny ande, nådens ande, försoningens ande, barmhärtighetens ande, kärlekens ande, godhetens ande. Det är vad du behöver, och det är vad Gud vill ge dig. Och du hustru, som icke kan tämja dina drifter utan ständigt överträder gränserna till det anständiga, inte bara ifråga om flirt och kurtis utan också ifråga om andra böjelser, hur skall du komma ifrån sådant? Ja, jag vet, att spärarna redan är forcerade! Det kommer inte att bli bättre förrän du också får ett nytt hjärta och en ny ande. Tänk, när det i hemmet strålar ut en atmosfär av Jesus!

Jag måste säga, att jag är en fascinerad Jesus-beundrare. Hur man än ser på Honom, finner man bara det som är gott, aldrig något ont eller orätt, orent, mörkt, skumt eller svårt. Ju mer jag ser på Honom ju gladare blir jag, desto mer kommer jag att älska Honom. Hos Honom möter oss Sanningen, Renheten och Friheten — friheten från alla hämmande och pressande ok.

Forts. från föreg. nr.

FRÄLSNINGENS KRAFT

VI

Du kommer aldrig att bli populär eller modern, om du blir en kristen. Men du kommer att bli sann, och det är långt mera värt. Du kommer aldrig att kunna falla in i den moderna jargongen, aldrig, hela ditt liv kommer istället att bli en protest, ty du har blivit sann. Du kommer att bli ett salt i förruttnelsen och ett ljus i mörkret.

Det är bara sanningen, som kan hjälpa och frigöra dig. "En som har sagt mig allt", sade den samaritiska kvinnan om Jesus. Kalla på pedagoger, psykiatriker, psykologer, och låt dem hjälpa ungdomarna ut ur all den galenskap och ondska de har hamnat i, säger man idag. Det är dock inte detta vi behöver. Vad vi behöver är profeter — profeter med andlig skärpa och gudomlig kraft — profeter som kan säga sanningen precis sådan den är, och göra upp med ondskan inifrån genom att föra människorna fram till Jesus Kristus.

Det var detta Saulus upplevde.

Det kom en dag, när han mötte sin överman. Och vet du hur detta skedde? Jo, vi kan läsa om Saulus, huru han var med och tog aktiv del i mordet på Stefanus. Han gillade denna handling. Den handlingen blev en kallelse till alla troende att bedja. Och vet du var de satte in sina böner? Jo, mot Saulus av Tarsus. Man började bedja för honom, alla dessa svaga kvinnor, alla dessa rättslösa män, alla dessa skräckslagna barn. Vi kan tänka oss dessa familjeintörer, där man i skräck och fruktan och många gånger under vända, böjde knä och bad till Gud för förföljaren. Käre Gud, fräls Saulus! — Det fanns ingen annan instans man kunde vädja till. Därför gick man rakt till den högsta av domstolar, till Domaren vid Faderns högra sida i den himmelska härligheten. —

En dag hade Saulus tänkt, att han skulle ha en sista, slutlig uppgörelse med alla de kristna. Han hade beslutat att fara till en hednisk, utländsk stad för att där likvidera alla, som trodde på Jesus. Då, på vägen, möter han sin överman, Jesus själv, som säger: "Saul, Saul, varför förföljer du mig?"

Kom ihåg, min vän, det är Jesus själv du förföljer, när du ger dig på dessa svaga människor,

som tror på Jesus. Det är Jesus du förföljer, och dina handlingar finns registrerade där ovan. Du kan fly undan härnere, men en dag kommer du att möta dem. Hela ditt ondskefulla liv kommer att passera revy, varje handling, både känd och okänd kommer att ställas fram inför dig. Alla dina elaka ord, dina hårda slag, din grymhet, din sadism, din brutalitet, din despotism, allt det du lånat dig till eller drivits av, skall du möta igen. —

VII

Hör, mina vänner!

Gud har berett en plats där vi kan få göra upp räkningen med hela vårt syndaregister: här och nu Golgata! —

Detta Golgata kom i Saulus liv. Han fick göra upp räkningen med hela sitt förutvarande liv.

Det kom också ett Golgata i mitt liv. O, i evighet skall jag jubla och lovsjunga min Gud för Blodet, för Lammet och för Golgata! Jag vet, att då vi går in genom pärleportarna skall vi inte tala om vad vi själva har gjort: att vi talat i tungor, att vi profeterat, att vi gjort kraftgärningar. Nej, då skall vi sjunga: Tack för blodet, tack för blodet! Tack för blodet, som köpte oss fria och löste oss ut ur trälldomen! Halleluja! Vilken dag, då vår ande, fri från förgängelsens kropp, skall skåda Gud och i evighet lova Honom! O, vilken dag, då de troende skall taga sitt hem och sitt land i besittning. Låt oss tacka Gud för att det kom ett Golgata i vårt liv, där vi fick göra upp med våra synder, göra upp med våra nederlag och tillkortakommanden och taga emot det liv, som är av Jesus Kristus.

När Saulus sedermera skriver till sin unge vän Timoteus, berättar han också något mycket väsentligt om sitt förutvarande tillstånd och sin frälsningsupplevelse: "Men barmhärtighet vederfors mig, eftersom jag icke bättre visste, när jag i min otro handlade så." —

Hörde du?

Här ligger hela problematiken i ett nötskal, både frågorna och svaren. Här ligger orsaken till din olycka. Det är det mörker och den okunnighet du lever i på grund av din otro, som är hemligheten till din olycka! —

Forts. på sid. 14.

I DÖDSSKUGGANS DAL

"Herre, upp i himmelen räcker din nåd och din trofasthet allt upp till skyarna." Ps. 35: 6.

Huru outgrundligt stor är inte Guds nåd emot oss stackars människokryp.

Som många vet har jag gått igenom en oerhört svår sjukdomstid och vistats på sjukhus i över två månader. Under denna tid har det varit mycket nöd, men även stor nåd och härliga upplevelser med Jesus. Otaliga är de bönesvar jag fått både i små detaljer och i större ting. Det första som Jesus ordnade för mig var att jag på sjukhuset kom till en avdelning med en frälst och andedöpt avd. sköterska, som både jag och min man kände. Hon gjorde allt för att jag skulle få det så trivsamt som möjligt. Så ofta hon kunde kom hon in och uppmuntrade mig.

Månaderna innan detta hände hade jag varit i en mycket svår andlig kris. Frestaren hade varit framme, nästan dagligen och velat plocka av mig allt. Stundtals var det så mörkt att jag undrade hur långt det skulle få gå, innan Gud grep in.

Innerst inne längtade jag av hela mitt hjärta efter att få vara med och tjäna Jesus, men min kropp var så oerhört trött, att jag inte orkade kämpa. Det var som om hela mörkrets härskara gått till attack emot mig, för att pina ihjäl mig. Först uteblev sömnen, och jag fick ligga vaken om nätterna. Sedan försvann matlusten, och jag fick tvinga ner lite mat för att hålla livet uppe. Jag kände mig som Job, där han satt i askhögen och skrapade sina sår och fick besök av Sofar, Elifaz från Toman m. fl. Men mitt i allt detta visste jag ändå, liksom Job, att Gud hade en utväg, fastän jag själv inte kunde ana på vilket sätt. —

När jag tillbringat en tid på sjukhuset hände en morgon, plötsligt och oväntat för alla, att man i ilfart måste föra mig till operationsrummet för en operation. Det blev två operationer samma dag. Blodet bara rann av mig och man fick hela tiden pumpa in nytt blod i kroppen. Under dessa operationer, då läkarna gjorde allt som stod i deras makt, byttes det blod i min kropp två gånger.

I denna situation hade inte läkarna förmått mycket om inte Herren vakat över mig. Jag vet att många släktingar och kära vänner i församlingarna runt hela Sverige ropade till Gud för mitt liv. Och Han svarade.

Då jag till slut kom till medvetande och förnam att jag ännu var kvar i livet, steg ett "tack Jesus" upp ur mitt innersta. Dagarna som följde därefter var mycket svåra. Stundtals var jag icke medveten om omgivningen och då jag var medveten led jag svåra plågor i hela kroppen. Men när det blev som värst kände jag hur Jesus stod vid min sida och viskade till mig att hålla ut.

Det var med stor ansträngning jag försökte hålla den flämtande livslågan vid liv. Stundtals ansattes jag av svår andnöd och måste få hjälp med syrgas.

En dag var det särskilt svårt... Just då sände Gud upp min älskade make till mig. Han tog min hand i sin och lade den andra på min feberheta panna. Han såg på mig och frågade vad som oroad mig. —

I den stunden tyckte jag min synd och skuld inför Gud var så stor att det inte fanns någon nåd för mig. Jag tyckte hela mitt liv var misslyckat och allt var svart. Hur skulle inte Jesus ha känt det, där Han hängde på korset bärande *all världens* synd och sjukdom i sin kropp! Jag kanske nu till en mycket, mycket liten del kan sätta mig in i detta, efter att ha upplevat vandan av min egen synd och sjukdom på detta hemska sätt. I den stunden fick min make komma, som en glädjens och ljusets budbärare, till mig i döds-skuggans dal, där jag då tyckte mig vara. Han fick räcka mig nådens frälsarkrans att fatta tag i. Han sade mig att jag fick vila i Jesus och Hans fullbordade verk på Golgata. Jag var frälst igenom Jesu blod.

Du som läser detta och inte är frälst skall inte tro att du kan bli frälst på dödsbädden. Då kan man vara så sjuk och svag att man inte förmår omfatta frälsningsverket. Man orkar helt enkelt inte ta emot nåden. Men tillhör man redan Jesus så kan man tillbakavisa mörkrets makter när de kommer för att ta ifrån oss frälsningsvissheten i vår svaghets stund. Min man bad för mig och jag överlämnade mitt liv i Guds hand. "Ske icke min vilja utan Din, Herre," viskade mitt hjärta. "Vill Du att jag skall gå hem till Dig eller vill Du att jag skall leva hos mina kära? Jag lägger mig nu på Ditt altare och Du får ta hand om det som finns kvar." Jag orkade inte bedja högt, och det var med stor ansträngning jag kunde viska till min man, men mitt hjärta bad.

BRITTA IMSEN BERÄTTAR OM SINA UPPLEVELSER UNDER EN SVÅR SJUKDOMSPERIOD...

"JAG VILL... LÅTA
MITT ÖGA VAKA
ÖVER DIG...Ps 32:8

Detta hände medan jag låg kvar på intensivvårdavdelningen. Dagen efter blev jag redan flyttad till min avdelning igen. Fortfarande var jag mycket svag och fick skötas som ett spädbarn. Dagarna gick bra, men nätterna var fruktansvärda. Då kom alla plågor över mig med förnyad styrka. En natt i min ensamhet suckade jag till Jesus: "Du ser hur jag har det! O, om Du kunde sända någon att vara hos mig under dessa svåra nätter!"

Dagen efter kom bönesvaret.

Två av mina svägerskor, som är utbildade sjuksköterskor, en från Norge och en från Värmland hade känt så starkt, att de skulle vara hos mig. Vad jag var tacksam för detta. Nu turades de om att vara hos mig hela den veckan och jag fick lite nattsömn, något som jag inte haft på hela tiden.

Så kom lördagen och mina kära svägerskor skulle resa hem. Men först skulle de komma till mig under besökstiden för att säga farväl. De hade en underbar blombukett med sig och jag började känna blommornas doft och andra förnimmelser och njöt i fulla drag då jag tänkte på livet och Guds underbara skapelses härlighet. Den ena av mina släktingar tog min bibel och läste för mig. Jag bad henne läsa den 23:e psalmen och aldrig förr har den psalmen varit så underbar för mig. Jag riktigt kände att Herren var *min* Herde o. s. v. Jag upplevde hela psalmen medan hon läste den, det var någonting sällsamt. Då vi sedan hade en bönestund, fick jag jubla emot levande Gud. Jag fick visshet om att Herren skulle läka mina sår med hast, och jag kände hur kraften gick igenom hela min varelse med läkedom för min sargade kropp.

Redan dagen efter var jag mycket piggare. Både läkare, sköterskor och biträden såg skillnaden och sade det också till mig. Det bästa av allt var ju dock att jag själv fått förvisning om att Jesus griplit in.

Jag hade fortfarande inte på hela tiden efter operationen smakat så mycket som litet vatten, utan levt helt på "dropp". Jag hade dessutom en sond genom näsan och ner i magsäcken. Denna sond togs nu snart bort och det var en stor lättnad för mig. Sedan dröjde det bara ett par dagar och jag fick börja dricka litet vatten och juice. Vilken underbar smak. Ah, vad det var gott.

Britta på församlingens expedition.

Man kan aldrig föreställa sig hur det känns att efter fjorton dagar åter få dricka själv. Jag var så lycklig och tackade Jesus. Det gick bra, jag fick behålla vätskan och nästa dag fick jag dricka mer.

Nästa steg var att man tog bort droppet. Det kändes skönt att få röra armarna igen och börja få vända sig i sängen efter detta långa rygggläge. Nu gällde det att träna upp alla muskler, ty de kändes som helt obrukbara. Det blev promenader med stöd av systrar och biträden och för var dag kom styrkan tillbaka mer och mer. Så fick jag börja äta, först flytande föda, sedan fast mat undan för undan, och det har gått till seger. Jag har fått göra allt i Jesu namn, och då måste det ju gå bra. —

En morgon vaknade jag med feber och läkaren blev fundersam. Jag bad min kära avd.sköterska ringa hem till min man och uppmana honom att näpsa febern i Jesu namn. Och, pris ske Gud, nästa dag var febern borta.

När min man kom på besök hade vi härliga tacksägelsestunder, då vi fick vara inför Herrens ansikte. — Tänk om vi under hälsans dagar kunde vara mer tacksamma till himmelens Gud för allt det vi äger i honom. Först och främst frälsningen och allt det underbara som finns att

Forts. på sid. 11.

NY VÄCKELSE- OCH MISSIONSLITTERATUR:

MARANATA!

Publikation redigerad av Arne Imsen, Eric-Gunnar Ericsson och Anders B. Andersson. Två färger, 48 sidor. Pris 3: 00.

Ur innehållet: Väckelsebudskap, predikningar, brev från missionsfälten, reportage från sommarens tältmöten, bildsidor m. m.

TID ATT VAKNA

Av Arne Imsen. 88 sidor. Pris 5: 00.

En bok om väckelse och väckelseproblem.

NU GÄLLER DET!

Av Enoch Karlsson. 72 sidor. Pris 4: 00.

Korta predikningar till väckelse och frigörelse.

EVANGELISATION I AFRIKA

Av missionärerna Margareta och Gunnar Eklund.

Rikt illustrerad. 80 sidor. Pris 6: 00.

MARANATAVÄCKELSENS HEMLIGHET

Av Anders B. Andersson. 72 sidor. Pris 4: 00.

Vittnesbörd och tankar.

Beställ idag!

Midnattsropet, Surbrunnsgatan 60, Sthlm VA

Tel. 32 80 02

Klipp här!

Till Midnattsropet, Surbrunnsgatan 60, Sthlm VA.

Härmed beställes att sändas mot postförskott

- ex. MARANATA, pris 3: 00.
- ex. TID ATT VAKNA, pris 5: 00.
- ex. EVANGELISATION I AFRIKA, pris 6: 00.
- ex. NU GÄLLER DET, pris 4: 00.
- ex. MARANATAVÄCKELSENS HEMLIGHET, pris 4: 00.

NAMN

POSTSTATION

ADRESS

DET BEHAGADE GUD...

"Mitt i Maranataväckelsens enkla, livfulla och kanske robusta miljö, som inte erbjuder något tilltalande för det estetiska sinnet, har det dock behagat Gud att uppenbara sin härlighet och kraft. —"

Citatet är hämtat från Anders B. Anderssons bok "Maranataväckelsens hemlighet." Större delen av innehållet är välkänt för läsaren av Midnattsropet från artikelserien "Rakt på sak". En del kapitel är dock skrivna speciellt för boken, som t. ex. det varmt lyriska inledningskapitlet "Vägröjare" och det allvarligt uppfordrande och varnande "Kristushänförelse eller prestationsentusiasm?"

Boken har länge varit väntad och fyller ett behov. Först kanske man tänker att detta är en bok för de självsäkra journalister och dito övriga opinionsbildare som tecknar den ena karikatyren efter den andra av Maranataväckelsen. Men den är nog ändå främst avsedd för de enskilda människor som i ett träsk av religiös likgiltighet och andligt hyckleri söker sanning och äkthet.

Enkelt, lågmält och framför allt nyanserat — så presenterar författaren-avslöjaren Maranataväckelsen. Den stilistiska mjukhet som är hans styrka har gett budskapet en fin relief.

Maranataväckelsens hemlighet? Ja, efter att ha läst boken vill man nog uttrycka det i det bibelcitat författaren själv använder som avslutning till ett kapitel: "Och de sågo ingen utom Jesus allena..."

Mona Sundkvist

Anders B. Andersson:
Maranataväckelsens hemlighet.
Midnattsropet 4: —

Aina Nilsson.

Jag kan vittna om hur härligt Jesus vår Herre frälsar från synd och evigt mörker.

Och denne Jesus, som tog all vår synd med på korset, har även botat mig från en svårartad sjukdom. Två gånger har jag varit nära att bli opererad, men Jesus vår store Frälsare,

JESUS HJÄLPER

har hjälpt och helat mig. Många tror att vi inom Maranata proklamerar helbrägdagörelser bara för att skapa sensationer, men så är det inte. — Du som läser dessa ord med denna inställning, skall dock veta att Jesus *verkligen* är densamme idag som Han förr var.

Fleat ligger i bristande tro på Honom om du inte upplever Hans kraft till ande, kropp och själ. Jesus är densamme och Han är angelägen att få möta oss alla både som vår Frälsare och Läkare. —

Ofta kommer djävulen och försöker med list och svekfulla

konster att förleda oss till otro, särskilt när vi omtalar hur Jesus hjälper sina barn. Jag har fått erfara hur allehanda sjukdomsandar plågade mig under ett par månader i vinter, men när jag sedan var på mina s. k. kontroller fanns det inget fel på mig, och jag hade aldrig varit vid så god hälsa. Jag fick bedja, Herre förlåt mig — förlåt att jag icke litade på Dig.

Låt oss tro på Honom helt. Allt kan Han göra: frälsa, förvandla och hela. Gud måste få ge oss mer tro. Då kommer du som lider att få erfara hur Jesus vill och kan ge dig allt som du längtar efter. Tro och tag emot! Det fick jag i nåd att göra och i mitt hjärta flödar det av himmelsk fröjd varje stund. Vår förlossning är nära! Halleluja!

Maranata-hälsningar
Aina Nilsson
Storöhamn

I DÖDSSKUGGANS DAL. *Forts. fr. sid. 9.*

uppleva i den. Tänk om vi också skulle bli mer tacksamma för hälsans gåva. Vilket under att vi kan röra oss fritt, att vi kan äta och göra oss nytta av maten, att vi har alla våra sinnen i bruk, att vi kan sova och f. ö. på allt sätt leva ett normalt liv. Allt detta äger vi i Jesus.

Tack älskade Jesus!

Vi måste tänka mer på alla dessa lidande människor, som finns överallt. O, vi måste försöka lindra nöden, så mycket som på oss ankommer. Och har du vänner som är sjuka så glöm dem inte. Kom ihåg, att det var en av Jesu största uppgifter på jorden, att ömma för de lidande. Kärleken finner alltid utvägar. Vi skall vara lik den barmhärtige samariten. Leva i osjälvisk tjä-nargärning. Då skall vi förvisso inte gå miste om lönen.

Det står ju i vår bibel att när fåren skall skiljas från getterna kommer vi att få höra orden: "Jag var sjuk, fattig, hungrig, naken och i fängelse...", då gäller det att vi tjänat Jesus på rätt sätt och gjort vad Han önskat att vi skulle göra. Det vi har gjort emot våra medmänniskor har vi gjort emot Jesus själv.

Gud vill ha dig helt och fullt och jag vill uppmäna dig att aldrig ge Gud hälften utan ge Honom allt. Lägg dig som ett heloffer på Hans altare även om det kostar på för kött och blod. Då blir du lycklig i den här tiden och lönen väntar där hemma i härligheten. Underbara dag för dig och mig!

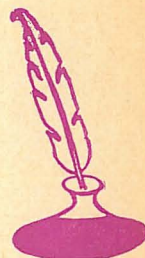
Till sist vill jag framföra mitt innerliga tack till alla älskade vänner i när och fjärran som på olika sätt uppmuntrat mig och framförallt: Tack för alla förböner.

Nytagen bild
av Britta
Imsen med
den yngsta
dottern
Noomi.

MIDNATTSROPET
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA

Brev från läsekretsen

Skriv gärna till oss! Låt oss få veta dina tankar om Midnattsropet och om du har några önskemål beträffande innehållet.

Till Midnattsropet!

Jag har i flera år läst Eder tidning och funnit den vara mycket bra och trostärkande. I fortsättningen ämnar jag inte bara för egen del taga del av dess innehåll utan jag ämnar också föra ut det skrivna budskapet till mina medmänniskor genom att bli ombud för tidningen. Jag tror att människor kan lära känna Maranata-väckelsen, om de läser denna tidning. Men naturligtvis är det viktigast att de får lära känna Jesus och vad Han förmår.

Jag har ett önskemål beträffande innehållet i tidningen framdeles. Jag föreslår en spalt liknande böneringen i en annan kristlig tidning, där vi skulle kunna hjälpa varandra i förbön för olika behov. Det skulle säkert bli till stor välsignelse för hjälpbehövande medmänni-

skor, som av olika anledningar har det svårt, att på detta sätt få hjälp av trosstarka och andefyllda syskon. Denna min önskan, tror jag, delas av många läsare.

Fridshälsningar
Lisa Eriksson

Midnattsropets Red.

Först skall jag be att få tacka för denna härliga tidning — Midnattsropet. Jag säger, som många före mig sagt och skrivit, man läser den om och om igen. Och jag vill också säga det, att jag är mycket tacksam till Herren idag, för att jag får vara med i den skaran, som sprider denna tidning. Pris ske Gud för detta!

Låt vårt motto bli: Midnattsropet till alla svenska hem.

Den har ett mycket angeläget

budskap, som måste nå alla i denna mörka tid. Det är underbart att se hur väl denna tidning blir emottagen hos de flesta människor. En man sade, när jag kom med novembernumret: "Nog var det väl, att ni kom med en ny tidning, för den förra var då så bra. Synd att den inte kommer oftare." Då berättade jag att 1966 kommer den två gånger i månaden och det skall vi tacka Herren för, ty det ger större möjligheter att nå människorna med evangelium.

Får avsluta med att tillönska all personal på Midnattsropet ett välsignelserikt 1966.

Maranata-hälsningar
Kjell-Arne Sundström

V. Esplanaden 48
Haparanda

LÖST OCH FRI. *Forts. fr. sid 3.*

Vi lever i en tid då allting går mot sin upplösning. Denna tidsanda griper människorna allt mer och kärleken hos de flesta troende kallnar.

Må vi som Guds barn växa verkligen ser, att vi äger något, som är förmer än all denna jordens rikedom och glans.

Må våra liv bli en ständig gudstjänst, där vi oberoende av vad det kostar ställer oss till Guds förfogande. Vid denna helöverlåtelse skall var och en av oss ledas in i Guds plan. Där

kommer Guds fullhet och välbehag att vila över våra liv. Där kommer nöden och kampen, men där kommer också glädjen och lovsången. Här föds också budskapen fram, som skall väcka en döende värld. Här finns det heller ingen plats för egen prestige. Här är alla tjänare, som av bara nåd får vara med och tjäna Gud, var och en med sin gåva.

Två rop ljuder denna sena midnattstimma. Världens och gudlöshetens rop: Släpp Barrabas lös! och brudens rop: Du vår Herre kom. Här finns ingen

plats för partimurar. Här är fråga om ljus eller mörker.

Har ljuset kommit in i ditt hjärta? Känner du den sanna gemenskapen med Gud — den gemenskapen som också ställer dig i rätt förhållande till dina medmänniskor. I detta ljus försvinner all världens rikedom och glans. Då våra ögon riktas mot korset och vi som främlingar och gäster i denna världen skådar framåt, tonar ur djupet av våra hjärtan ett allt klarare, allt mer genomträngande: Du vår Herre kom!

Gunnar Karlsson

EVANGELII HÄROLD. Forts. fr. sid. 16.

eller påminna om den split, förtvivlan och förödande vanära, den lett till. Det är ett alltför väl omvittnat och offentligt bevisat kapitel för att detta skall behövas. Jag inskränker mig till att konstatera den fasansfulla sanningen och att en vacklande tro på Guds resurser är dess orsak.

— — —
En annan sak som Evangelii Härold av idag speglar är en vacklande tro på Guds undergörande makt i människors enskilda liv.

"DEN, SOM ICKE KAN TRO PÅ UNDER, KAN ICKE VARA EN KRISTEN!" Med de orden inleder Levi Pethrus sin mäktiga predikan om "Tungor såsom av eld" i det första numret av Evangelii Härold. Det finns också i detta första nummer ett mycket enkelt men personligt vittnesbörd av en syster, som blivit helad genom Jesu ingripande. — Ack, dessa små personliga vittnesbörd, som förr fyllde sida efter sida i tidningen, till vilken välsignelse var de ej. Många gånger naiva och barnsliga och långt fjärran från samhällsdebatt och religiösa harklyverier, utan några litterära anspråk och förtjänster voro de dock LEVANDE BEVIS FÖR EN ORUBBLIG TRO PÅ EN STOR OCH MÄKTIG JESUS. Det var dessa vittnesbörd som GJORDE Evangelii Härold och *det var upplevelser av detta slag vari pingstväckelsen då manifesterade sig.*

Den här system, vars vittnesbörd finns i tidningens första nummer, hade blivit helad från sömnlöshet. Hon hade lidit av sömnlöshet i tjugo år, men nu hade Jesus gripit in, ett under hade skett och hon var frisk. Det var ett vittnesbörd som födde tro. Jag är övertygad om att hundra-tals människor med dålig sömn läste detta och började i sin tur att söka Jesus och fick uppleva hälsa. —

Det var vad man rekommenderade DÅ. —

Vad har då Evangelii Härold IDAG att föreslå en stackars, av sömnlöshet utpinad människa? Jo, slå upp sidan 22 i jubileumsnumret och läs där den stora annonsen i vittnesbördets form: "Förr låg jag vaken halva natten! Nu somnar jag lätt och får en lugn och skön sömn tack vare Sovanin, det nya insomnings- och avslappningsmedlet." —

Det djupt tragiska är att exemplet är signifikativt för pingstväckelsens utveckling på de flesta områden: ASIDOSÄTTANDET AV DET GUDOMLIGA TILL FÖRMAN FÖR DET MÄNSKLIGA.

Det är inte längre naturligt att tro på under och räkna med vad Jesus förmår att göra. Att man inte teoretiskt förnekar sin tro på under, gör saken bara värre. Att säga sig tro en sak och rekommendera och praktisera en annan, skapar en dubbelmoral, som slår ihjäl allt andligt liv och skänker ett löjets skimmer även åt själva trosförkunnelsen.

Det är givet att i de flesta människors ögon har dagens Evangelii Härold avgjorda företrädarna framför den lilla tidningen av 1915. Innehållet är rikhaltigare, utstyrseln vackrare, artiklarnas innehåll mera väldisponerat. MEN VAR ÄR DEN SÄLTA SOM GAV DET DÅR FÖRSTA NUMRET OCH

HUNDRATALS DÄRPA FÖLJANDE NUMMER DESS ANDLIGA FRISKHET, KRAFT OCH SKÄRPA?

Var är saltet?

Så frågade en pingstpredikant och kolportör jag samtalade med för några dagar sedan — en man som gett flera år av sitt liv åt att sprida Evangelii Härold. Under tårar sade han mig: "Saltet är borta, broder — saltet är borta. Udden, skärpan, stinget i budskapet finns inte mer. Allt är så tilltalande, välputsat och väl tillrättatlagd för att inte stöta och irritera någon — — — saltet är borta." —

Och lika trevlig, välputsad, elegant och allmänintresserad MEN OFARLIG har hela pingströrelsen blivit. Den irriterar inte längre, väcker inte anstöt, hånas och föraktas ej heller mer — den är accepterad.

Därför får man, och hörsammar gärna, inbjudningar till alliansmöten både med statskyrka och frikyrkosamfund, då den stackars pingstpredikanten med sångare av mötesledaren presenteras med den självgoða, överlägsna och triumferande min, man finner hos en domptör, då denne inför cirkuspubliken visar upp de lejon han lyckats tämja. —

Står vi inte här inför EN VACKLANDE TRO PÅ DEN GUDOMLIGA UPPGIFTEN OCH EVANGELIETS KRAFT?

Den som verkligen tror på sin kallelse att förmedla ett fulltonigt evangelium allierar sig icke med, och har ingen gemenskap med dem, som förnekar detta budskap — man VILL inte, KAN inte, BEHÖVER inte och ERBJUDS inte heller någon sådan gemenskap. Jesu ord: "Låt de döda begrava sina döda och kom du och följ mig", hörs inte ibland pingströrelsens folk idag, lika sällan som de gudomliga appellerna: "Gån ut ifrån dem — Skiljen eder ifrån dem — Kommen icke vid det orent är, säger Herren." —

Och denna anpassning till tiden och tidsandan, alliansen med oliktankande kristna beännare och samarbetet med politiker och Kristusfientliga samhällsreformatorer har gjort allt till en konturlös, ointressant, grå massa.

Med oro frågar sig därför många idag: Var detta det mål vi kämpade, bad och offrade för? Vad har pingströrelsen hamnat i? — Var är den TRO som vågar proklamera Nya testamentets läror och RAKRYGGAD STÅ FÖR DEM? Var finns den tro idag, som trotsar djävulens motstånd, världens hån och kristendomens förakt?

Men... "om den signal som basunen giver är otydlig, vem gör sig då redo till strid?". —

En gång var Häroldens signaler mycket tydliga. — Ett folk reste sig — kämpar redde sig till strid — stora segrar vanns och skaror enrullades i den här om vilken Skriften säger: "dessa, som GENOM TRON besegrade konungariket, övade rättfärdighet, fingo löften uppfyllda, tillstoppade lejonens gap, dämpade eldens kraft, undkommo svärdets egg, blevo starka från att ha varit svaga, blevo väldiga i krig och DREVO FRÄMMANDE HÄRAR PÅ FLYKTEN." —

KORSET | AV RITA

Från den tid då jag tillhörde Frälsningsarméns flickscouter kommer jag särskilt ihåg ett tillfälle, då vi åkte skidor efter ett "Ljus-spår" — det var tän- da marschaller som vi följde. Marschallerna ledde in i skogen. Där hade man gjort ett stort kors av brinnande marschaller.

Korset är inte bara en vacker symbol.

Sedan dess har jag upplevt ett annat kors, som är mycket härligare, fastän höljt av för- akt, det är Golgata kors. Dit fick jag komma med mina syn- der och Jesus sänkte dem i glömskans hav och jag fick dö bort ifrån synden. Jag är också

glad att jag har fått uppstå till ett nytt liv genom dopet — Halleluja! — och blivit döpt i den helige Ande. Tack och lov.

Jag tackar Jesus för denna väckelse och att Han ledde min väg till den. Herrens vägar är underliga ibland, men Han gör inga misstag. Och jag är glad att jag får komma till korset och hämta ny kraft för varje dag som går.

Tänk vilken underbar dag det skall bli, när Jesus kommer i skyn och hämtar oss hem!

Är du redo? Jesus kommer snart. Kom till korset och du blir frälst och fri. Ja, Golgata väg för hem.

ONDSKANS MAK. *Forts. fr. sid. 7.*

Det är din otro, som är orsaken till din synd och din olycka.

"Barmhärtighet vederfors mig", hörde du.

Vi behöver alla denna nådens ande i vår gemen- skap — barmhärtighetens och försoningens ande. Och jag vill fråga dig idag: "Vill du bedja till Gud för mig, att jag får mera av den anden — mera av försoningens, nådens och kärlekens ande?"

Tänk att få älska, där intet älskvärt finnes och veta, att det finns ett skapande ord, som kan göra något av det som ingenting är. O, vi behöver alla denna ande, i sången, i vittnesbörden, i bö- nerna — den ande, som utstrålar barmhärtighet!

"Barmhärtighet vederfors mig!" —

Är det inte kusligt detta, att hela världen är försonad med Gud och ändå skall skaror gå evigt förlorade? Det är inte synden som är or- saken till att människorna går förlorade, det är otro. I det ögonblick vi börjar tro på Jesus, får vi del av försoningens verkningar. Är det inte underbart! Börja att tro nu på Jesus, och Han skall förvandla ditt liv. Han skall ge dig ett nytt hjärta, ett nytt sinne, en ny håg och vilja — ett nytt liv med ett helt nytt mål. Amen!

Midnattsropet

Organ för andlig väckelse

Utkommer den 1 och 15 varje månad.

Red. och ansv. utg.
ARNE IMSEN

Redaktionskommitté
DONALD BERGAGÅRD
ERIC-GUNNAR ERICSSON
ANDERS B. ANDERSSON

Tidningens adress:
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA
Tel. 32 80 02 - Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.
Pren.-pris kr. 21:— pr år,
11:— pr halvår: 5:50 pr
kvartal.
För pren. pg 57 16 20

För Gud är allt möjligt!

Budskapet skall ut!

ETT FÖRMANSERBJUDANDE!

Arne Imsens 3 böcker:

I världen men icke av världen 6: 50

Har Lewi Pethrus rätt? 3:—

Tid att vakna! 5:—

10:— för alla tre

Använd kupongen!

Klipp här!

Till Midnattsropet, Surbrunnsg. 60 Sthlm VA.

Härmed beställes att sändas mot postförskott för 10:— kr. plus porto Arne Imsens böcker

TID ATT VAKNA!

HAR LEWI PETHRUS RÄTT?

I VÄRLDEN MEN ICKE AV VÄRLDEN

Namn

Adress

Poststation

Maranataförsamlingen i Stockholm

har som regel möten på följande tider i VIKTORIASALEN, Tunnelgatan 19

Söndagar kl. 11.00 och 19.00
Väckelse- och frigörelsemöten

Onsdagar kl. 19.30 Väckelsemöten
Lördagar kl. 19.30 Lovprisningsmöten

Bibelstudiet:

HERRENS TILLKOMMELSE V

Medan vi väntar...

En sak av största vikt, medan vi väntar, talar aposteln Judas om: "Men I, mina älskade, uppbyggen eder på eder allra heligaste tro, bedjen i den Helige Ande och BEVAREN EDER SÅ I GUDS KÄRLEK, UNDER DET ATT I VÄNTEN på vår Herres, Jesu Kristi barmhärtighet till evigt liv." Jud. 20—21.

Medan vi väntar, skall vi alltså se till, att vi är bevarade i Guds kärlek. —

Den uppmaningen kan inte anses överflödig, ty Jesus har själv sagt om den yttersta tiden: "Ock därigenom att laglösheten förökas, skall KÄRLEKEN hos de flesta kallna." Matt. 24: 12. Och i sändebrevet till församlingen i Efesus säger Jesus — trots att Han kände deras arbete, deras gärningar, deras ståndaktighet: "Jag har det emot Dig att Du har ÖVERGIVIT DIN FÖRSTA KÄRLEK." Upp. 2: 4.

Detta är mycket allvarligt. Må vi alla se till, att vi bevaras i Guds kärlek medan vi väntar. De andliga nådegåvorna vi tidigare talat om, har intet värde, om inte Guds kärlek brinner i våra hjärtan. 1 Kor. 13: 1—3. Många skall därför när Herren kommer få träda tillbaka, trots att man ägt andliga gåvor. Matt. 7: 22—23.

Guds kärlek måste bevaras i våra hjärtan medan vi väntar — kärleken till Gud och Hans verk — kärleken till Kristus och Hans tillkommelse, kärleken till bröderna — kärleken till dem som vandra som fiender till Kristi kors och kärleken till våra egna fiender. —

Här räcker inte vår egen kärlek till. Men Gud har ställt sin Kärlek till vårt förfogande. Rom. 5: 5.

När Guds kärlek genom Helig Ande uppfyller våra liv, då löses många problem. Kärleken är fullkomlighetens sammanhållande band.

Min fråga

I denna spalt söker vi svara på frågor insända från läsekretsen — frågor som i första hand beröra Bibelns sanningar, det andliga livet och vår verksamhet. Sänd din fråga till MIDNATTSROPET, Surbrunnsg. 60, STOCKHOLM VA. Märk kuvertet "Min fråga".

FRÅGA: Har varit frälst i över sex år. Längtar efter att bli en själavinnare — ser dock inga möjligheter därtill, är oviss om vad Herren vill göra med en svag lärjunge. Huru skall jag komma till klarhet?

Sökande.

SVAR: I oss själva förmår vi intet. Joh. 15: 5. Men Jesus, som har kallat oss till frälsning, förmår att göra oss brukbara i sin tjänst. Matt. 4: 19. Villkoren för att vi skall få användas till välsignelse såsom själavinnare är:

A. "Efterföljelse." Matt. 4: 19, Apg. 1: 4—5, 8. Se resultatet Apg. 2.

B. Lydnad. Tit. 2: 7—7, Jos. 1: 1—19.

C. Bön. Luk. 11: 9—10, 18: 1—7, Rom. 9: 1—3, 10: 1 m. fl.

D. Taga vara på alla lägliga tillfällen att tjäna Gud. Ef. 5: 15—17. Ex. sjukbesökarens lägliga tillfälle, tillfället att frimodigt vittna om Jesus i kamratlaget, bland grannarna o. s. v. Prova denna väg och du skall både få se och erfara att Herren är med och giver seger.

FRÅGA: Längtar efter mera kraft och beder därom för att kunna leva ett mera segerrikt liv, har dock ofta kommit till korta; fegheten har mången gång varit orsaken därtill. Vilken är den bästa hjälpen för visshet om seger?

Nyfrälst.

SVAR: Guds löften är till för att upplevas. Nu lovar Herren i Ordet att alla som är Honom lydiga skall undfå den Helige Ande. Genom Anden blir vi i stånd att föra ett segrande liv. Gal. 5: 16. Angående feghet — se aposteln Petrus upplevelse. Joh. 18: 25, Apg. 2: 13—14.

FÖRLAGET MIDNATTSROPET Jönköping, byter adress

Fack 20024 Borlänge 2, tel. 0243/105 95

Anders B. Andersson

EVANGELII HÄROLD – PINGSTRÖRELSEN OCH EN VACKLANDE TRO

Då Evangelii Härold vid årsskiftet fyllde femtio år firades tilldragelsen med en jubileumsupplaga, vars mittuppslag utgör ett omtryck av tidningens allra första nummer, daterat den 9 dec. 1915. — Tar man del av detta, och jubileumsnumrets i övrigt mycket blandade innehåll, kan man ej undgå att göra många intressanta iakttagelser. —

Utan tvivel har Evangelii Härold utövat ett utomordentligt inflytande — Pietisten undantagen har väl ingen kristen tidning kommit att betyda så mycket för väckelse och andligt liv i vårt land. Tiotusenden har genom dess budskap nåtts av evangelium och skaror av kristna långt utanför pingströrelsens egna linjer har här fått inspiration och impulser till ett rikare andligt liv. —

Det är i detta sammanhang värt att lägga märke till, hur intimt pingstväckelsens utveckling varit förenad med denna tidnings tillkomst och historia. Fram till 1915 — det är då Evangelii Härold startades fanns, enligt Willis Säwes redogörelse på sid. 2 i jubileumsnumret, efter åtta års verksamhet endast cirka ettusen pingstvännar i hela Sverige och av dessa tillhörde 80 % församlingen i Stockholm. I Evangelii Härold fick man nu en mycket framgångsrik och effektiv evangelist. Till städer och byar, till de stora folkcentra lika väl som till de mest avlägsna trakter gick den ut, väckte behov och längtan — satte hjärtan i brand med sitt glödande budskap. — Nu kom framgången. Väckelsen var ett faktum i hela landet. Överallt växte församlingar och grupper fram och pingstvännarnas antal började räknas i tiotusenvis. —

Gör man några jämförelser mellan det första lilla numret av Evangelii Härold och tidningen sådan den idag presenteras, kan man snabbt konstatera att den undergått stora och mycket markanta förändringar. Dessa förändringar är så mycket allvarligare som Evangelii Härold, enligt Willis Säwe "söker spegla utvecklingen både på det andliga och profana området". Jag skulle vilja tillägga: Inte bara söker spegla, utan speglar verkligen exakt den utveckling och de förändringar som hela den svenska pingstväckelsen undergått. Och det är inte bara det enkla, oansenliga och primitiva yttre, som bytts ut mot ett för det estetiska sinnet mer tilltalande och mindre föraktfullt, även om detta kan vara allvarligt nog. Nej, förändringarna är av mera djupgående karaktär: DE ÄRO ETT DIREKT UTTRYCK FÖR EN VACKLANDE TRO PÅ GUD OCH HANS RESURSER. —

Låt mig här i all korthet visa på några av dessa mycket tragiska och mycket märkbara förändringar. De kan tjäna som varning till allt väckelsens folk.

— — —

En av dessa är kommersialiseringen. —

Det är mycket intressant att läsa Levi Pethrus egen redogörelse för tidningens tillkomst, om den kämpande tro och den atmosfär av bön, som ledde fram till det avgörande beslutet om dess utgivande.

Man hade redan då kunnat göra tidningen till ett annonsorgan och på den vägen finansierat dess utgivande, men **MAN VILLE GÅ EN ANNAN VÄG — TRONS VÄG**. Man gick den vägen också och Gud svek inte. Enligt Levi Pethrus egen redogörelse var tidningens ekonomi god, trots att man konsekvent inte gav rum i sina spalter för annat än sådant som befrämjade tidningens målsättning: andlig väckelse och fri mission. —

I dag har man slagit in på en annan väg — och hur långt har man inte redan kommit! —

I jubileumsnumret finns inte mindre än fem annonsidor förutom ett flertal stora annonser på textsidor — annonser utan andra syften än ekonomiska — annonser inte bara om Gevaliakaffe, byggnadsmaterial och pälsar utan också om bantningsmedel, medel mot grått hår och sömnlöshet. Bland annonsörerna finns resebyråer, försäkringsbolag och bilfirmor. —

Vad måste man inte förnedra sig till, då man vänt Hans vägar ryggen och förlorat Hans välsignelse, som säger: "Mitt är silvret och mitt är guld." — Osökt rinner mig i minnet Pauli ord: "Och eftersom de icke hade aktat det något värt att taga vara på sin kunskap om Gud, gav Gud dem till pris åt ETT OVÄRDIGT SINNELAG till att bedriva OTILLBÖRLIGA TING." —

Hundratals pingstvännar ute i landet skulle med tacksamhet var för sig offra det belopp, som dessa annonser tillför tidningens ekonomi, om man i fortsättningen slapp se denna förnedrande styggelse och ynkedom.

Det talas mycket, mycket sparsamt om pengar i det där första numret av Evangelii Härold. **MAN TRODDE ORUBBLIGT PÅ GUD OCH HAN FYLLEDE DE EKONOMISKA BEHOVEN**. —

Jag skall inte här orda om hur långt kommersialiseringen nått idag i pingströrelsen med dess många stora, och ack, så tröstlöst penningslukande företag.

Forts. på sid. 13.